

er tilstede, vil den faste sig over den Mand, som her er bestemt til at afgive disse Indberetninger, og jeg kan derfor ikke føle mig beroliget ved denne Ordning. Dersom Spørgsmaalet var dette, at det, vi have, er saa slet, at vi ikke kunne finde os i at beholde det, saa siger jeg: Lader os tage, hvad vi kunne faae, men dette kan jeg ikke indrømme er Tilfældet. Vi have i lang Tid erkjendt, at der er Mangler tilstede, og i lang Tid arbeidet paa at faae en anden Ansættelsesmaade, vi have indskrænket vor Forbring saaledes, at den nugjældende Tid og Omfang med Hensyn til Capitelstartens Ansættelse kunde blive bibeholdt, og det er altsaa paa en Maade kun de Factorer, der skulle afgive Indberetningerne, vi nu holde os til og ønske forandrede; der kan jeg ikke føle mig tilfredsstillet ved, at man siger: Vi skabe en Tredeemand, men bibeholde de andre To. Dette er en Afgjørelse, som jeg mener ikke kan tilfredsstille, hvor der er Misnoie, og jeg troer ikke, den er rigtig. Naar vi skulle bibeholde baade Tiden og Omfanget for Ansættelsen, maa vi ogsaa bibeholde Antallet af Factorerne, nemlig to, saa, at den, der staaer paa Ydernes Side, staaer som Rigeberettiget ligesoverfor Nidberne, men denne Opgave løser det nuværende Lovforslag ikke. Naar vi nu see hen til den Tid, vi have til at behandle dette Lovudkast, er det indlysende, at den er tilmaalt os meget knapt; vi kunne — dette fremgaaer tydeligt af denne Forhandling — ikke engang faae forelagt de forskellige Meninger til 2den Behandling, idet vi have hørt Mange udtale, at, stille vi Forslag, og de blive vedtagne, saa faae vi ikke Loven ud i denne Session. Denne Betragtning kan jeg ikke finde rigtig; det er ikke for mig det Vigtigste at faae Lovudkastet en kort Tid før eller senere, men at faae Lovudkastet saaledes, at det løser dette Spørgsmaal for en længere Fremtid, saaledes at vi ikke, endog i en fjernere Fremtid, atter skulle komme til at beskæftige os med dette saa langvarige Spørgsmaal; men det, siger jeg, at, vedtage vi Lovudkastet i den Skikkelse, som det her har, kan det ikke løse den

Opgave, som vi have tænkt os, at det skulde løse.

Rühnel: Maa jeg bede om Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har allerede talt to Gange og kan derfor ogsaa kun faae Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Rühnel: Jeg skal ikke trætte det høje Thing med gjentagende at forklare en Udtalelse af mig, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (S. Rjør) har misforstaaet, men tillade mig at henvise det ærede Medlem til Rigsdagstidenden, naar den foreligger.

Da Ingen yderligere begjærede at høre sig, fattes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 61 Stemmer.

Madsen: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at Sagen bliver henviist til et Udvalg bestaaende af 7 Medlemmer. Jeg seer meget godt, at dette Udvalg ikke vil kunne bringe Sagen tilende denne Gang, men jeg troer, at Thinget ved dens Henviisning til et Udvalg vil tilkjendegive, at det ønsker den bedre overveiet, inden den gennemføres. Af denne Grund skal jeg tillade mig at foreslaae Nedsættelsen af et Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer.

Dam: Jeg skal tillade mig, at anbefale, at der ikke nedsættes noget Udvalg i denne Sag, da vi i saa Fald ikke ville komme til Ende med den i indværende Samling. Jeg skal desuden tillade mig at nedlægge en Indsigelse mod den Paastand, der er fremkommen fra forskellige ærede Talere, nemlig, at der ikke har været Tid nok til, at man har kunnet sætte sig ind i denne Sag, thi den har været til Forhandling her i Rigsdagen i de 4 foregaaende Samlinger. Dersom vi ikke nu vare saa langt